



تاریخ تصویب : ۱۳۸۲/۰۴/۲۹

قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور

قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور

ماده ۱ - به موجب این قانون کلیه مراکز تخصصی درمان ناباروری ذی صلاح مجاز خواهند بود با رعایت ضوابط شرعی و شرایط مندرج در این قانون نسبت به انتقال جنین های حاصله از تلقیح خارج از رحم زوجهای قانونی و شرعی پس از موافقت کتبی زوجین صاحب جنین به رحم زنانی که پس از ازدواج و انجام اقدامات پزشکی ناباروری آنها (هر یک به تنهایی یا هر دو) به اثبات رسیده اقدام نمایند.

ماده ۲ - تقاضای دریافت جنین اهدایی باید مشترکاً از طرف زن و شوهر تنظیم و تسلیم دادگاه شود و دادگاه در صورت احراز شرایط ذیل مجوز دریافت جنین را صادر می کند:

الف - زوجین بنا به گواهی معتبر پزشکی، امکان بچه دار شدن نداشته باشند و زوجه استعداد دریافت جنین را داشته باشد.

ب - زوجین دارای صلاحیت اخلاقی باشند.

ج - هیچ یک از زوجین محجور نباشند.

د - هیچ یک از زوجین مبتلا به بیماریهای صعب العلاج نباشند.

ه - هیچ یک از زوجین معتاد به مواد مخدر نباشند.

و - زوجين بايستی تابعیت جمهوری اسلامی ایران را داشته باشند.

ماده ۳ - وظايف و تکالیف زوجين اهداء گیرنده جنين و طفل متولد شده از لحاظ نگهداری و تربیت و نفقه و احترام نظیر وظايف و تکالیف اولاد و پدر و مادر است.

ماده ۴ - بررسی صلاحیت زوجين متقاضی در محاکم خانواده، خارج از نوبت وبدون رعایت تشریفات آئين دادرسی مدنی صورت خواهد گرفت و عدم تأیید صلاحیت زوجين قابل تجدیدنظر می باشد.

ماده ۵ - آئين نامه اجرائی این قانون ظرف مدت سه ماه توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با همکاری وزارت دادگستری تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر پنج ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و نهم تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲.۵.۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی

© ۱۳۹۹ حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد